

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele v državnem zboru zastopane.

Kos XXVIII. — Izdan in razposlan dne 9. maja 1889.

65.

Razglas finančnega ministerstva od 19. aprila 1889,

da se je ustanovila colnijska podružnica na osrednjem kolodvoru kraljevo-ogerskih državnih železnic v Budimpešti.

Po naznanilu kraljevo-ogerskega ministerstva za finance se je na osrednjem kolodvoru kraljevo-ogerskih državnih železnic v Budimpešti ustanovila podružnica kraljevo-ogerske glavne colnije budimpeštanske, in se ji dala oblast, odpravljati osebni pratež popotnikom, prihajajočim iz inozemstva, pri vvozu pa tiste urne pošiljatve, ki dohajajo iz inozemstva in so namenjene v nadaljno poslatev, naposled pa tudi odpravljati prehodno in izvozno blago; podelile so se ji vse pravice glavne colnije II. vrste.

Dunajewski s. r.

66.

Zakon od 23. aprila 1889,

o povračevanju neobrestne naprednine v znesku 100.000 gl., ki se je iz državnih sredstev o povodu povodenj leta 1882 podelila deželi koroški na podlogi §. 3 zakona od 13. marcija 1883 (Drž. zak. št. 30).

S privolitvijo obeh zbornic državnega zbora ukazujem takó:

§. 1.

Zakon od 13. marcija 1883 (Drž. zak. št. 30), o podporah iz državnih sredstev za Koroško o po-

(Slovenisch.)

vodu povodenj leta 1882, spreminja se gledé načinov povračevanja neobrestne naprednine v znesku 100.000 gl., na podlogi §. 3 tega zakona koroški deželi dodeljene, takó, da pade četrti povračilni obrok za 20.000 gl. namesto na 1. dan januarja 1889 še le na 1. dan januarja 1897, peti in poslednji povračilni obrok za 20.000 gl. namesto na 1. dan januarja 1890 pa še le na 1. dan januarja 1898.

§. 2.

Ta zakon zadobi moč z dnem razglašenja. Zvršitev njegova se naroča Mojemu ministru za notranje reči in Mojemu ministru za finance.

Na Dunaji, dne 23. aprila 1889.

Franc Jožef s. r.

Taaffe s. r.

Dunajewski s. r.

67.

Zakon od 30. aprila 1889,

o služni vrsti in prejemkih uradnikov v vseučiliških in studijskih knjižnicah, in pa v knjižnicah tehniških visokih šol, ter o tem, kako je vravnati pokojnine njih vdóv.

S privolitvijo obeh zbornic državnega zbora ukazujem takó:

§. 1.

Sistemovana plača knjižničarjem v vseučiliških knjižnicah se ustanavlja za Dunaj z 2600 gl.,

za vse druge kraje z 2400 gl., plača varuhom v vseučiliških in studijskih knjižnicah s 1800 gl., plača skriptorjem s 1200 gl. in naposled plača amanuenzom s 700 gl. na leto.

§. 2.

Plača knjižničarjeva, varuhova in skriptorjeva se poviša po vsakem petem letu, katero je ta odslužil na dotičnem mestu bodi si pred veljavnostjo ali po veljavnosti tega zakona, do vštete desetega leta tega službovanja vselej za 200 gl., plača amanuenzom pa na enaki način za 150 gl.

§. 3.

Knjižničar v biblioteki tehniške visoke šole na Dunaji dobiva plače 2400 gl.

Če so sicer v knjižnicah tehniških visokih šol nameščeni posebni uradniki, postopa se glede plačnih prejemkov ž njimi tako, kakor z dotične vrste uradniki v vseučiliških in studijskih knjižnicah.

§. 4.

Vseučiliški knjižničarji, in pa knjižničar pri tehniški visoki šoli na Dunaji so v VI. služni vrsti (činu) državnih uradnikov in njih imenovanje je pridržano cesarju.

Varuhi so v VII., skriptorji v VIII., amanuenzi v IX. služni vrsti in se imenujejo po naučnem ministru.

§. 5.

Gledé dejalnostnih doklad knjižničnim uradnikom ohranijo svojo moč dosedanj propisi (Zakon od 15. aprila 1873, Drž. zak. št. 48).

Knjižničnim uradnikom, katerim je odrejeno naturalno stanovanje, izplača se dejalnostna doklada samo s polovico zneska, ki jim sicer pripada.

§. 6.

Kadar bi potreba knjižniške službe zahtevala vzprijetev praktikantov, tedaj naj zmislu primerno o njih zadobe veljavo določila §. 13 in 14 zakona od 15. aprila 1873 (Drž. zak. št. 47).

§. 7.

Vdove vseučiliških knjižničarjev, kakor tudi vdova knjižničarja pri tehniški visoki šoli na Dunaji dobivajo svojemu dostojanstvu primerno pokojnino letnih 500 gl., vdove varuhov pri vseučiliških in studijskih knjižnicah pa pokojnino letnih 400 gl.

§. 8.

Ta zakon zadobi moč s 1. oktobrom 1889.

§. 9.

Zvršitev tega zakona se naroča Mojemu ministru za bogočastje in uk.

Na Dunaji, dne 30. aprila 1889.

Franc Jožef s. r.

Taaffe s. r.

Gautsch s. r.

68.

Zakon od 1. maja 1889,

o prejemkih in pokojnini sistemovanega učiteljskega osebja na rimsko-katoliških in grško-katoliških bogoslovnih učiliščih škofijskih in pa v bogoslovnih osrednjih učiliščih v Gorici in Zadru.

S privolitvijo obeh zbornic državnega zbora ukazujem takó:

§. 1.

Profesorjem, kateri imajo na rimsko-katoliških in grško-katoliških bogoslovnih učiliščih škofijskih in na bogoslovnih osrednjih učiliščih v Gorici in Zadru kako z državno privolitvijo sistemovano mesto, ustanavlja se letna plača na 1000 gl. a. v.

Poleg tega gre vsakemu profesorju teh učilišč dejalnostna doklada letnih 200 gl. a. v., katere pa se izplača samo polovica, če vživa dotični profesor naturalno stanovanje.

§. 2.

Profesorska plača, ustanovljena v §. 1, poviša se po vsakem petem letu, katero kdo prebije bodi si pred veljavnostjo ali po veljavnosti tega zakona kot profesor na omenjenih bogoslovnih učiliščih, do vštete petindvajsetega leta tega službovanja za 200 gl. a. v.

§. 3.

Profesorjem, omenjenim v §. 1, kateri po škofovi naredbi, ki pa naj se izda v porazumu z državnim oblastvom za bogočastje, pa ne zato, ker se

službi odpovedó ali pa ker se jim odvzame poklic učiteljstva, od poslednjega odstopijo ter se skažejo nesposobne za dušno pastirstvo ali kak drug cerkven urad, naj se dodeli pokojnina v primeru z dolgotrajno njih vštene služne dobe.

Pokojnine naj se odmerijo po vštveni služni dobi od zvršenega 10. do 15. leta z $\frac{1}{3}$, od zvršenega 15. do 20. leta z $\frac{2}{3}$, od zvršenega 20. do 25. leta z $\frac{4}{5}$, od zvršenega 25. do 30. leta s $\frac{5}{8}$, od zvršenega 30. do 35. leta s $\frac{6}{8}$, od zvršenega 35. do 40. leta s $\frac{7}{8}$ tistih prejemkov, ki jih je vračunati v odmeritev pokojnine, to je letne plače in petletnih doklad, po 40letnem službovanji pa v polni meri teh prejemkov.

Tiste profesorje, ki še niso zvršili vštene služne dobe 10 let in se skažejo nesposobne za vsakršno drugačno cerkveno porabo, zmatrati je gledé pokojnine enake samostojnim dušnim pastirjem v zmislu §. 6 zakona od 19. aprila 1885 (Drž. zak. št. 47) in vzorca II. pri ti postavi.

Služna leta, katera je kdo pred nastopom kake sistemovane službe na teh bogoslovnih učiliščih prebil v dušnem pastirstvu ali kakem drugem cerkvenem uradu, jemljó se pri odmerjanji pokojnine sistemovanega profesorja teh učilišč v poštevtakó, da veljajo štiri v dušnem pastirstvu prebita služna leta za tri učiteljska služna leta.

Ako kak profesor teh učilišč prestopi v dušno pastirstvo, izgubi sicer pravico do pokojnine v zmislu zgornjih določil, vendar je pri odmeri njegove pokojnine po §. 6 zakona od 19. aprila 1885 (Drž. zak. št. 47), oziroma po vzorcu II. pri ti postavi, za vsaka tri v učiteljstvu prebita služna leta jemati v poštevt štiri služna leta v dušnem pastirstvu.

Kader kak vpokojen profesor zadobi založen (dotovan) cerkven urad, tedaj izgubi pravico do pokojnine.

§. 4.

Pristojbine za namestovanja (suplature) na teh bogoslovnih učiliščih je urediti ukazoma.

§. 5.

Troški, ki nastanejo s tem zakonom, morajo se pokriti najprej iz zakladov posameznih teh bogo-

slovnih učilišč in pa iz drugih temu namenu posvečenih cerkvenih sredstev.

Z ostankom troškov, ki bi se ne pokrili iz teh sredstev, obremení se verski zalog.

§. 6.

Ta zakon naj zadobi moč s 1. dnem oktobra 1889.

S tem časom je ustaviti brez razločka vse sedanje prejemke v plači, v osebnih in draginskih dokladah itd.

§. 7.

Zvršitev tega zakona naročam Svojemu ministru za bogočastje in uk in Svojemu ministru za finance.

Na Dunaji, dne 1. maja 1889.

Franc Jožef s. r.

Taaffe s. r.

Dunajewski s. r.

Gautsch s. r.

69.

Razglas finančnega ministerstva od 5. maja 1889,

o colnijah, katere so v ozemlju ogerske krone upravičene, na izvozu odpravljati cukar.

Po poročilu kraljevo-ogerskega ministerstva za finance so v deželah ogerske krone poleg že naznanjenih colnij na Reki, v Ršavi, Bazjašu, Tömösu, Rudečem stolpu (Vöröstorony), Mitrovici in Zemunu še te-le mejne colnije upravičene, na izvozu odpravljati cukar, ki se hoče izvažati s pravico na izvozno bonifikacijo, namreč:

Kolodvorna podružnica glavne colnije na Reki, podružnica ršavske glavne colnije na kolodvoru in v Drenkovi, podružnica braševske glavne colnije v Predealu, podružnica zemunske glavne colnije na kolodvoru in pri tako zvanem aviznem piketu, pa naposled mala colnija v Soosmezö.

Dunajewski s. r.

